

Ikt. sz.: VFB/12-2/2017.

VFB-12/2017. sz. ülés
(VFB-61/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Vállalkozásfejlesztési bizottságának**
2017. október 25-én, hétfőn 10 óra 34 perckor
az Országgyűlés Irodaháza I. emelet 128. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Egyes törvényeknek a december 24-e munkaszüneti nappá történő nyilvánításával összefüggő módosításáról szóló T/17772. számú törvényjavaslat</i> <i>(Szabó Tímea (független) képviselő önálló indítványa)</i> <i>(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	5
<i>Szabó Tímea (független) előterjesztése</i>	5
<i>Hozzászólások, reagálások</i>	6
<i>Határozathozatal</i>	7
<i>A Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvény végrehajtásáról szóló T/17578. számú törvényjavaslat</i> <i>(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i> <i>(Vitához kapcsolódó bizottság)</i>	7
<i>Dr. Berczik Ábel (Nemzetgazdasági Minisztérium) előterjesztése</i>	8
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	8
<i>Dr. Berczik Ábel (Nemzetgazdasági Minisztérium) reagálása</i>	19
<i>Határozathozatalok</i>	21
<i>Egyeztetési eljárás - Az Európai Unió és a Tanács irányelve az ... rendelettel (ESC-rendelet) bevezetett európai szolgáltatási e-kártya jogi és működési keretéről [COM (2016) 823; 2016/0402 (COD)]</i> <i>Egyeztetési eljárás - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az európai szolgáltatási e-kártya és a kapcsolódó adminisztratív eszközök bevezetéséről [COM (2016) 824; 2016/0403 (COD)]</i> <i>(Bizottsági vélemény kialakítása a HHSZ 140. § (4) bekezdése alapján)</i>	21
<i>Dr. Czombos Tamás (Igazságügyi Minisztérium) előterjesztése</i>	21
<i>Határozathozatal</i>	23
<i>Az adózás rendjéről szóló T/17994. számú törvényjavaslat</i> <i>(Döntés részletes vita lefolytatásáról a HHSZ 32. § (2) bekezdése alapján)</i>	23
<i>Egyebek</i>	24
<i>Az ülés berekesztése</i>	25

Napirendi javaslat

1. Egyes törvényeknek a december 24-e munkaszüneti nappá történő nyilvánításával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/17772. szám)
(Szabó Timea (független) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
2. A Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat (T/17578. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Vitához kapcsolódó bizottság)
3. a) EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács irányelve az ...
rendelettel [ESC-rendelet] bevezetett európai szolgáltatási e-kártya jogi és
működési keretéről [COM (2016) 823; 2016/0402 (COD)]

b) EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az
európai szolgáltatási e-kártya és a kapcsolódó adminisztratív eszközök
bevezetéséről [COM (2016) 824; 2016/0403 (COD)]
(Bizottsági vélemény kialakítása a HHSZ 140. § (4) bekezdése alapján)
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Z. Kárpát Dániel (Jobbik), a bizottság elnöke

Bányai Gábor (Fidesz), a bizottság alelnöke
Gelencsér Attila (Fidesz)
Dr. Tiba István (Fidesz)
Törő Gábor (Fidesz)
Gúr Nándor (MSZP)
Horváth Imre (MSZP)

Helyettesítési megbízást adott

Szatmáry Kristóf (Fidesz) Gelencsér Attilának (Fidesz)
Lukács Zoltán (MSZP) Gúr Nándornak (MSZP)
Hirt Ferenc (Fidesz) dr. Tiba Istvánnak (Fidesz)
Törő Gábor (Fidesz) távolléte idejére Bányai Gábornak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Vásárhelyi Pál tanácsadó

Meghívottak

Hozzászólók

Szabó Tímea (független) országgyűlési képviselő
Dr. Berczik Ábel helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági
Minisztérium)
Dr. Czombos Tamás helyett államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 34 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Nagy tisztelettel és szeretettel köszöntöm kedves vendégeinket, a megjelenteket, bizottsági tagtársainkat. A Vállalkozásfejlesztési bizottsági ülését ezennel megnyitom.

Az egy-két perces technikai csúszásért elnézést kérek, arról kaptunk információt, hogy egy képviselőtársunk még a parkolással bajlódik, de határozathozatal a következő egy-két percben nem várható. *(Bányai Gábor megérkezik az ülésre.)* Amíg én itt el is beszéltem az időt, meg is érkezett, így semmi akadálya annak, hogy megállapítsuk a bizottság határozatképes mivoltát. Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes, mivel most már másodperceken belül hét fő személyesen lesz jelen, és három fő eseti képviseleti megbízással kívánja ellátni feladatát.

Ezt követően első belépő feladatunk a napirend elfogadása, ahol rögtön egy javaslattal élnék. Javaslom, hogy egészítsük ki mai napirendünket az adózás rendjéről szóló törvényjavaslat tárgyalásával, ez T/17994. számon fut, és jelentkezzünk is be a részletes vitára.

Kérdezem tehát kiegészült bizottsági tagságunkat, hogy a kiküldött napirendi javaslatot ezzel a módosítással elfogadják-e. Kérem, aki igennel szavaz, jelezze ezt! *(Szavazás.)* Úgy látom, hogy nem lesz egyhangú a határozathozatalunk, 7 igen. Ki szavaz ellene, tehát nem fogadja el a napirendet a módosítással együtt? *(Szavazás.)* 2 nem szavazatot látok. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* 1 tartózkodás, köszönjük szépen. Ettől függetlenül a napirendet elfogadtuk.

Egyes törvényeknek a december 24-e munkaszüneti nappá történő nyilvánításával összefüggő módosításáról szóló T/17772. számú törvényjavaslat

(Szabó Timea (független) képviselő önálló indítványa)

(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Az 1. napirendi pontunk tekintetében az egyes törvényeknek a december 24-e munkaszüneti nappá történő nyilvánításával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat tárgyalására kerül sor. Ez T/17772. számon fut, Szabó Timea független képviselő önálló indítványáról van szó, egyben döntést hozunk a tárgysorozatba vételről.

Elsőként pedig természetesen az előterjesztőé a szó, akit nagy szeretettel üdvözlök körünkben. Tessék parancsolni!

Szabó Timea (független) előterjesztése

SZABÓ TIMEA (független) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Üdvözlöm a bizottság tagjait. Igyekszem nagyon rövidnek lenni.

Néhány hónappal ezelőtt a Nemzeti Választási Bizottság hitelesítette Bíró Zoltán népszavazási kezdeményezését, ami arról szólt, hogy december 24. legyen munkaszüneti nap. Ezzel párhuzamosan többször volt szó erről a kérdéstről már az Országgyűlésben is, a kormánypártok között is támogatásra lelt ez a javaslat.

Azt gondoljuk, egyeztetve egyébként a Magyar Szakszervezeti Szövetséggel, amelyik az aláírásokat gyűjti ebben a témában, hogy minden szempontból előnyös lenne, és nagy támogatást élvezne a lakosság körében is, ha december 24. végre egyértelműen munkaszüneti nap lenne. Pihenőnapnak van ez már nyilvánítva, de ennek a jogi meghatározása, hogy mit jelent gyakorlatilag a pihenőnap, azért elég sikamlós. Nagyon sokan nem kapják meg ezt pihenőnapnak, sokan csak a szabadságuk

rovására, de egyébként a legtöbben, például a kereskedelemben, még úgy sem kapják meg, hogy idén egyébként december 24. hétfőjére esik, tehát akkor is dolgozniuk kellene.

Mi azt gondoljuk, ez egy olyan ünnep, amelyik napon mindenki megérdemelné azt, hogy pihenjen, a családjával legyen, ráadásul minden számítás szerint egyébként nemzetgazdaságilag sem érintené ez rosszul a magyar gazdaságot, tehát nem lenne olyan munkaerő-kiesés, ami ezt nagyban befolyásolná, ráadásul a technológia és a robotizáció fejlődésével amúgy is abba az irányba megyünk, ha lehet hinni Varga Mihály miniszter szavainak, hogy tulajdonképpen az élő munkaerőre épített munkára kevesebb szükség van. Mi azt gondoljuk, hogy ezt akkor inkább munkaszüneti nap formájában adjuk ki az embereknek, mintsem elbocsátásokra legyen szükség tömegével a jövőben.

Tehát egyrészt ez már a kormánypártok körében is felmerült támogatón, másrészt ez a lakosság körében is egy népszerű javaslat lenne, harmadrészt pedig nem járna negatív hatással nemzetgazdasági szempontból, így azt gondoljuk, hogy mindenképpen egy támogatható javaslatról van szó, úgyhogy ehhez kérjük, legalább a tárgysorozatba vételhez az önök, képviselőtársaim támogatását. Köszönöm.

ELNÖK: Nagyon köszönöm a kimerítő felvezetést. Szeretném a bizottsági tagtársaim figyelmét felhívni arra, hogy nem is muszáj egyetérteni, vitára alkalmasságról beszélünk, és nyilván van olyan fajsúlyos a kérdés, hogy a parlament is adott esetben érdemi tárgyalást folytasson róla.

Hozzászólások, reagálások

Ennek szellemében kérdezem, hogy mely képviselőtársamnak van felvetése, illetve hozzászólási szándéka. *(Jelzésre:)* A csoportdinamikából látom, hogy nem túl soknak, de szerencsére Gúr képviselőtársam keze a magasba emelkedett. Parancsoljon, megadom a szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem túl hosszan, de fontosnak tartom mindazt, amit mondok. A képviselő asszony részéről kezdeményezett tárgysorozatba vételt, mondhatnám egy mondattal, támogatjuk, és itt be is fejezhetném, de nem kívánom még befejezni. Elmondom azt is, hogy miért tesszük mindezt.

Azért tesszük, mert 2016 novemberében, november végén volt egy törvénytervezet a Ház falai között, amelynek a tárgyalására sor került, ez a nagypéntek munkaszüneti nappá történő nyilvánításáról szólt. Ennek a törvénynek a tárgyalása keretei között mi hangsúlyoztuk azt, hogy paralel érdemes lenne megvizsgálni december 24. kérdéskörét, és a kormány részéről támogatni is érdemes lenne, de nemcsak beszéltünk róla, hanem egy törvénymódosító javaslatot is benyújtottunk, Horváth Imre bátyám képviselőtársammal közösen aláírva, Heringes Anitával és más képviselőtársakkal kiegészítve. Ez 2017. február 17-én történt, csak hogy időben el tudjuk helyezni a dolgokat. Gyakorlatilag ezt követően a kormánytöbbség március hónapban, amikor szavazásra került sor, egyöntetűen elutasította, 116-an nemmel voksoltak az ügyben, volt 49 támogatója az ügynek, és volt olyan független is, aki tartózkodott az ügy kapcsán.

Balog Zoltán szavai visszahangzanak számomra most is az akkori vitából fakadóan. Akkor, amikor a végválaszokat, a végszót mondta a miniszter, úgy fogalmazott a felvetéseinkhez illetően, hogy ne zárjuk ki, hogy a 2017. esztendőben ebben a kérdésben további egyeztetések, konzultációk legyenek, és december 24. megfontolás tárgyát képezze mint munkaszüneti nap természetesen, és érdemesnek tartotta, hogy visszatérjünk az ügyre, és ezt támogatni tudjuk - fogalmazta meg a gondolatait. Ezután persze ezzel ellentétes folyamatokat látok a kormány részéről, a

másik oldalról viszont azt látom, hogy a kezdeményezésünket követően történt egy népszavazási kezdeményezés szerencsére, örülünk neki, majd most egy törvényhez illesztett kezdeményezés van a független képviselőtársam részéről.

Azt szeretném összességében mondani a dologhoz illesztetten, hogy nagyon fontosnak tartjuk, és örülünk annak, hogy úgymond népi kezdeményezés, népszavazás is lehet a dologból, úgy tudom, november 28., ha jól emlékszem, az alágyújtések végpontja e tekintetben, és annak is örülök, hogy van egy másik törvényi kezdeményezés e tekintetben, egy megerősítő jellegű kezdeményezés. Abban bízom, hogy a kormánypártok, a Fidesz-KDNP egyrészt a Balog miniszter által mondottakat figyelembe véve, másrészt a kezdeményezések sokaságát számításba véve most legalább addig el tud jutni, hogy a tárgysorozatba vételt támogatni tudják. Erre kérem őket, mi támogatni fogjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen a részletes indoklást, egyben további képviselőtársaim felé fordulok érdeklődve, hogy érdemi felvetése, hozzászólása van-e valakinek. *(Senki sem jelentkezik.)* Ha nincsen, úgy a bizottság elnökeként jelezni kell, hogy a Jobbik természetesen támogatja az indítvány tárgysorozatba vételét. Részletesebb indoklást azért nem fűznék ehhez, mert minden érv elhangzott, ismétlésekbe nem kívánok bocsátkozni. Amennyiben nem tudtuk megtermékenyíteni további képviselőtársainkat és hozzászólási szándékaikat felkelteni, akkor kénytelenek vagyok visszaadni a szót az előterjesztő asszonynak. Parancsoljon!

SZABÓ TIMEA (független) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr, és a támogató hozzászólásokat. Még csak egy dolgot emelnék ki: a kormány október 12-re összehívta már a Versenyszféra Konzultációs Fórumát, ahol többek között a további járulékcsökkenések mellett december 24. munkaszüneti nappá nyilvánítása is napirenden van, tehát a kormány tulajdonképpen már most tárgyal ezen az egyeztető fórumon a munkaadókkal, úgyhogy már csak ezért is kérem az önök támogatását a tárgysorozatba vételhez, hiszen látszik a kormány részéről is egy ilyen szándék. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Nincs más teendő, mint határozatot hozni arról, hogy a képviselőtársaim tárgysorozatba vételre alkalmasnak minősítik-e ezt a javaslatot. Kérem, aki igennel szavaz, az jelezze ezt! *(Szavazás.)* 4 igen szavazatot számolok össze. Ki az, aki nemmel szavaz? *(Senki sem jelentkezik.)* Egyetlen kezdet sem látok a magasban. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* 6 tartózkodás mellett sajnálatos módon ez a javaslat elvérzett.

Köszönjük az előterjesztőnek és munkatársainak a megjelenést és az érdemi, szakmai segítséget. Ezennel a napirendi pontot lezárom.

A Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvény végrehajtásáról szóló T/17578. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján) (Vitához kapcsolódó bizottság)

A 2. napirendi pontként Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat kerül elének a részletes vita kapcsán, a HHSZ 44-45. §-a alapján. A jegyzőkönyv kedvéért jegyzem meg, hogy mindez a T/17578. szám alatt fut. Egyben köszöntöm az előterjesztő képviselőjében jelen lévő dr. Berczik Ábel helyettes államtitkár urat, az NGM részéről. Nagyon remélem, hogy minden információ helyes, amit most megosztottam.

Mivel a Költségvetési bizottság előadói fogják majd a plenáris ülésen összefoglaló módon előadni valamennyi tárgyaló bizottság véleményét, illetve a

kisebbségi véleményeket is - megjegyzem, hogy előadó állítására ezen bizottsági ülésen nem csak szükség, de lehetőség sincsen, ugyanakkor a bizottságnak a részletes vitában kialakított véleményét a részletes vitáról szóló jelentés fogja tartalmazni, az esetleges kisebbségi véleményeket pedig függelékként kell majd csatolni a részletes vitáról szóló jelentéshez formanyomtatványon, aláírva, és minderre ma 15 óráig van lehetőség a bizottság titkárságára való eljuttatás módján.

Egyben javaslom azt, hogy a részletes vitát egy szakaszban tárgyaljuk, mivel módosító javaslat nem érkezett, és a bizottság sem kíván saját módosítási szándékot megfogalmazni. Kérdezem, hogy ki az, aki támogatja az egy szakaszban történő tárgyalást. Aki igennel szavaz, kérem, az jelezze! *(Szavazás.)* Úgy látom, hogy a nap első egyhangú döntése is megszületett.

Természetesen először az előterjesztőnek adom meg a szót, amennyiben van kiegészítenivalója a leírtakhoz, reményeim szerint lesz.

Dr. Berczik Ábel (Nemzetgazdasági Minisztérium) előterjesztése

DR. BERCSIK ÁBEL helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Előterjesztői tájékoztatásként megemlítem, hogy az előttünk fekvő, Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat álláspontunk szerint megfelel az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek, az államháztartási törvényben előírt szeptember 30-i határidőt megelőzően került benyújtásra az Országgyűlés számára, illeszkedik a jogrendszer egységébe, megfelel a nemzetközi és európai uniós jogból eredő kötelezettségeinknek, illetve a jogalkotás szakmai követelményeit is teljes mértékben teljesíti, különös tekintettel arra, hogy kialakításában aktívan részt az igazságügyi tárca.

Kérdések, hozzászólások

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Érdeklődöm, hogy bizottsági tagtársaim közül ki kíván hozzászólni, sőt elsőként hozzászólni a vitához. *(Jelzésre:)* Látom, hogy Bányai képviselőtársam, alelnök úr keze emelkedett a magasba. Parancsoljon, öné a szó.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! A többségi véleményt szeretném felolvasni az önök számára.

A Vállalkozásfejlesztési bizottság 2016. október 25-én *(sic!)* megtárgyalta a Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvény végrehajtásáról szóló T/17578. számú törvényjavaslatot. A bizottság az előterjesztés alapján megállapította, hogy a kormány továbbra is a kormányzati ciklus legelején kitűzött gazdaságpolitikai célok megvalósításának irányába halad. Növekvő pályán van a foglalkoztatás, töretlenül növekednek a kiskereskedelmi és turisztikai mutatóink, valamint alacsony szinten tartjuk a költségvetési hiány mértékét is. Ezek mind a felelős és sikeres költségvetési politikánkat támasztják alá.

A kormányzati politikának további fontos eleme, hogy a 2010 előtti felelőtlen kormányzás miatt eladósodott devizahitelesek sikeres részben megmenteni és helyzetüket több intézkedés útján rendezni. Ezzel az intézkedéssorozattal több százezer családon tudott a kormány segíteni.

A 2010-es éveket követően az országot a kormány talpra állította, és a növekedés útjára helyezte, hiszen folyamatosan nőnek a bérek, a nyugdíjak megőrzik az értéküket, és az infláció is alacsony szinten mozog. Mindeközben pedig számos versenyképesség-növelő intézkedésről tud intézkedni a kormány, ami tovább erősíti gazdaságunkat.

Összességében megállapítható tehát, hogy a racionális és felelős kormányzati politika eredményeként Magyarország hosszú távon is a fejlődés útján tartható, és erős, a régió meghatározó gazdasági szereplőjévé tudunk válni. Ez pedig nem csak gazdasági

számokban, mutatókban, de közvetlenül a családok és a vállalkozások oldalán is kézzel fogható, érezhető pozitív változásokat fog jelenteni és jelent már most is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Sajnálom, hogy a képviselőtársamra jutott a kellemetlen felolvasó szerep, de nyilvánvaló, hogy termékeny vita azért még kialakulhat a bizottságon belül.

Érdeklődnék, hogy ki az, aki gazdagítaná ezt a vitát. *(Jelzésre:)* Gúr Nándor képviselőtársamat látom, egyben jelezném, hogy a bizottság elnökeként is kívánok majd néhány gondolatot a sor végén hozzáfűzni mindezekhez. Parancsoljon! Megadom a szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nyilván fogok tenni néhány olyan gondolat-visszaidézést, ami az írott anyagban is szerepel, de ezt megelőzően néhány szubjektívnek is mondható gondolatot is szeretnék hozzátenni a téma tárgyalásához.

Azt már megszoktuk, hogy a kormány és a képviselője a saját maguk dicséretében nem ismernek fokozati lépéseket, tehát az egekig tudják magasztalni magukat, miközben a költségvetés átláthatatlansága, nem magamtól találok ki, az OECD országai viszonylatában különböző visszaigazolások szerint a legrosszabbak közé tartozik, a legrosszabb értékelést kapja, de engem nem is ez zavar igazából. Ami engem zavar, az az, hogy a saját magukat érintő kormányzati kiadásokon nem spórolnak, azokban elegánsan, bőségesen járnak el, miközben példaként, mondjuk, a jóléti kiadások tekintetében viszont intenzívebb hátralépések történtek meg, és ez számomra elfogadhatatlan.

Amikor a magyar növekedési adatokról dicshimnuszok keretei között szólnak - 2,2 százalékos mértékű gazdasági GDP-növekedésről van szó -, akkor nyilván teljesen világos az, csak a környező országokat görcső alá véve, hogy mondjuk, Szlovákiában 3,3 százalékos mértékű növekedés volt, de ha Romániát veszem alapul, akkor ott 4,6 százalékos mértékű volt ez a növekedés, és a szlovének esetében pedig 3 százalékos mértékű. Most ez a 2,2 százalékos mértékű növekedés, amiről beszélünk - nyilván mindig viszonyítás kérdése, hogy hogyan és miképpen értelmezzük. Az én ismereteim szerint nehéz jól értelmezni vagy úgy értelmezni, hogy ez jónak tűnjék, hiszen 650 milliárd forinttal még az előzetes tervezetekhez képest is több európai forrás bevonására, integrációjára került sor.

A lényeg ebben a történetben valójában az, hogy mindezzel együtt, hogy több európai uniós forrás bevonására került sor, a beruházások pedig zuhanórepülésben voltak, több mint 10 százalékos, 10,6 százalékos mértékű zuhanórepülésben voltak az azt megelőző évhez viszonyítva, és az ipari termelés is folyamatosan csalódást, kudarcok sokaságát igazolta vissza. Szóval, ez kétségtelen, mérhető adatok támasztják ezt alá.

A 2016-os adócsökkentés költségvetése, ezt most idézőjelbe tettem, több adót szedett be, mint a 2015. esztendő, tehát az önök szemszögéből nézve ilyen az adócsökkentés költségvetése, ami több adót szed be, mint, mondjuk, az előző évben. 2015-ben ez egyébként 17 500 milliárd forintos nagyságrend körül volt, rá egy esztendőre, a 2016. esztendőben meg meghaladta a 18 200 milliárd forintos nagyságrendet.

Mondtam, de még egyszer megerősítem: a fideszes kormányzat gyakorlatilag önmagán nemhogy nem tud, nem is akar spórolni, de a jóléti kiadásokon már sikerült spórolnia. 2010-es és 2016-os viszonyítást mondok e tekintetben: 2010-ben a költségvetési kiadások több mint 35 százaléka volt az, ami jóléti kiadásokra fordítódott, 2016-ban ennek a mértéke meg alig érte el a 30 százalékos mértéket. Na most, azt tudjuk, hogy a költségvetésben egy 1 százalékos mértékű változás közel 200 milliárd

forintos nagyságrendet jelent, úgyhogy akkor nem kell ragoznom, hogy mit jelent az 5 százalékos mértékű változás: 1000 milliárd forint, az meg már foghatatlan, ezerszer ezermillió forint az, ami gyakorlatilag ilyen értelemben kivonásra került.

A vállalkozások és a munkavállalók persze ezzel párhuzamosan egyre több pénzt fizetnek be az állami kasszába, és mindezek mellett mondhatni, a másik oldalról meg magas elvonással kell szembenézniük. Ez nyilván viszonylag erős gátja annak is, hogy a gazdaság valódi növekedése is bekövetkezzen, ugyanúgy, mint hogy a valódi foglalkoztatás bővülése is bekövetkezzen. Tehát nem statisztikailag kell tudni valamit kimutatni, hanem a valóságban is vissza kell tudni tükrözni ezt. Gyakorlatilag a legnagyobb problémák közé tartozónak ítélem és ítéljük közösen azt, hogy nem javul az ország termelékenysége a kívánt mértékben, nem javul és nem tud gyakorlatilag több hozzáadott értékű munkahelyet életre hívni, ennek a növekedésében nem vesz részt vagy nem alakítja ezt ki.

A munkavállalói és a munkaadói érdekképviselőkkel megkötött 2016. novemberi bérmegállapodást én dicséretesnek tartom, de igazából akkor tartottam volna dicséretesnek vagy még inkább annak, ha ez 2011-ben vagy 2012-ben történik, mert ők öt évet gyakorlatilag az ígéreteikhez illetően elmulasztottak vagy kihagytak, és ott nem tettek semmi olyat, ami hasznot hozott volna a munkavállalóknak, hanem elvettek tőlük, jelesül, mondjuk, a minimálbéres ember öt éven keresztül vásárlóerő-értékben kevesebb értékű pénzt kapott a kezébe.

Magyarul: a minimálbér és a garantált bérminimum emelése főleg akkor lett volna eredményre vezető, ha ennek nem a bruttója emelkedik az egekig, és utána a járulék-, adóbeszedési mértékek nem növekednek olyan szinten, ami már elképesztő. Megint csak egy példa, Bányai képviselőtársam mindig meg szokta kérdőjelezni, akkor legyen megerősítve őfelé is és minden kormányzati képviselőtársam felé: a minimálbérrre vonatkozóan 2010-ben a munkaadó és a munkavállaló együttesen 32 ezer forintot fizetett, most pedig az idei esztendő érintően ez 73 ezer forintos nagyságrend, azaz 41 ezer forinttal több járulék-, adóterhet fizet a munkaadó és a munkavállaló együttesen egy havi minimálbér után. *(Bányai Gábor: Több a minimálbér!)* Igen, azt is elmondom. A minimálbér 60 200 forint volt nettóban, most meg a 74 ezer forintot nyalogatja. Ez azt jelenti, hogyha a 20 százalékos mértékű inflációt, ami ebben az időszakban bekövetkezett, visszaszámoljuk, a 74 ezer forintnak a 20 százaléka durván 15 ezer forint, ma 62 ezer forintot jelent vásárlóerő-értékben, vásárlóerő-paritás van 2010-hez viszonyítva, úgyhogy sikerült 3 százalékos mértékű vásárlóerő-értékű növekedést produkálni, miközben a terhek 32 ezerről 73 ezerre nőttek, azaz nagyjából 140 százalékos mértékű, nem tudom, most nem számoltam ki pontosan, növekedést tenni a terhekre.

Ez azt jelenti, hogy magyarra fordítsuk a történetet, hogy az állam miközben bruttóban az egekig, nettóban valamelyest, vásárlóerő-értékben szinte semmilyen vonatkozásban nem emelte a minimálbért, aközben a járulékbévételek tekintetében pedig óriási terhet zúdított a munkaadóra és a munkavállalóra, és ezeket a beszédett többletforintokat a haverok között, a pereputty között, a jó isten tudja, ki között szórta szét. Azt akarom tehát mondani, hogy ez számomra végképp elfogadhatatlan, hogy a saját jólétük rendben van vagy a haveroké, az oligarcháké, a pereputtyé, miközben pedig a legszorítottabb feltételek mellett dolgozó emberek esetében nincs kézzel fogható előremozdulás. *(Törő Gábor távozik az ülésről.)*

De hogy még egy kicsit belterjesen is a témánál maradjak, a Nemzeti Foglalkoztatási Alapról szeretnék néhány apró, pici megjegyzést tenni. Tudják, ez volt az, amit Munkaerőpiaci Alapnak hívtak annak idején. Nemzetivé tették, és amikor nemzetivé tették, akkor gyorsan 10 ezer millió forinttal kevesebb pénz lett benne; számomra nem ez a nemzeti érték. Most úgy nézünk ki, hogy álláskeresési ellátásokra érdekes módon több mint 6 milliárd forinttal többet fordítottak, mint amennyi be volt tervezve eredetileg, és közben az a fajta kommunikáció megy, hogy igazából már nincs

is munkanélküli Magyarországon. Nos, akkor ezt az ellentmondásosságot valahogy érdemes lenne feloldani, vagy a tervezéshez nem értenek végképp, vagy a tervezésen túl akkor valamit csúsztatnak, netán elhazudnak a történet kapcsán, nem tudom. Jó lenne, ha erre, mondjuk, kormánypárti képviselőtársaim tudnának egy valósággal paralel választ adni.

Azt is meg kell hogy fogalmazzam, hogy például a közfoglalkoztatás tekintetében 340 milliárd forint volt az az összeg, ha emlékképeim nem csalnak meg, amit betervezték, és a közfoglalkoztatásra 268 milliárd forintot használtak fel. Gyakorlatilag még az önmaguk által a statisztikai számok jobbítása érdekében történő mindenekfeletti közfoglalkoztatási számok növelését sem tudták olyan szinten megteremteni, hogy a Start-program keretei közötti 340 milliárd forint felhasználását meg tudják tenni az emberek érdekében. Arról már nem beszélek, hogy a közfoglalkoztatás tekintetében valójában hozzáadott érték, valójában értékteremtő foglalkoztatás hogyan és miképpen - ugye, nem kell elismételnem Gyöngyfa esetét és sok minden egyéb mást e tekintetben?

Hogy a Nemzeti Foglalkoztatási Alap tekintetében még egy apró szilánkot mondjak: ez a szakképzési hozzájárulással kapcsolatos kérdések köre, ahol több mint 10 milliárd, 10 ezer millió forinttal többet szedtek be. Ezzel megint csak azt akarom mondani, hogy gyakorlatilag abban remekül működnek, hogy hogyan és miképpen lehet, kell megszorítani a munkaadókat ahelyett, hogy olyan gazdasági környezetet teremtenének a számukra, ami gyakorlatilag a normál foglalkoztatásbővülési lehetőségeket adná.

Tehát elpazarolt európai uniós források vannak, az állam egyre jobban rátelepül a gazdaságra, baráti oligarchák kaparintják meg a legjelentősebb ágazatok feletti kontrollt, mindezt persze az adófizetők pénzéből, és közben, mint említettem, a jóléti kiadásokra egyre kevesebbet költenek, a strukturális problémákkal nem törődnek, látható módon a hazai oktatás, az egészségügy dolgai igazából csak a benne dolgozók elkötelezettsége és hivatástudata alapján működik, és az tartja életben a rendszert.

A gazdasági növekedés tekintetében pedig azt kell hogy mondjam, hogy képtelenek az európai források nélkül dinamikus pályára állítani a gazdaságot, hiszen ha csak abban az esztendőben 2500-2600 milliárd forint európai uniós forrás integrálódott a gazdaságba, az a GDP-nek is egy jelentős hányada, a GDP-nek olyan 6-7 százaléka így gyors számítás alapján, a költségvetéshez viszonyítottan pedig több mint 10 százalék. *(Törő Gábor visszajön.)* De ha a GDP-nél maradunk, hogy az önök számára kedvezőbb legyen a történet, ha ez a pénz nem integrálódik be a gazdaságba, akkor nem 2,2 százalékos növekedésről, hanem mínuszról, tehát csökkenésről adhatunk számot. Ez pedig siralmas visszaigazoló kép.

Összességében azt akarom mondani, hogy a 2016-os adócsökkentés költségvetése, idézőjelbe teszem megint, soha olyan sok adót, mint abban az esztendőben nem szedett be az országban, miközben még a költségvetés átláthatóságát is korlátozta, ha meg nem is szüntette, de korlátozta - itt most nem megyek a részletekbe, több mint 200 milliárd forint - Országvédelmi Alap és egyéb címszó alatt, aminek a felhasználása még a média elől is zárt pálya úgy, ahogy a képviselők elől is.

Elnök úr, így elsőre ennyi, aztán, ha a képviselőtársaim majd mondanak néhány olyan gondolatot, amire reflektálni kell, akkor természetesen újra jelentkezem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bár szerencsejátékokat nem üzők, lett volna egy fogadásom arra, hogy termékeny és ezért hosszabb vita fog kibontakozni. Érdeklődöm, hogy elsőkörös felszólaló jelentkezik-e még. *(Senki sem jelentkezik.)* Ha nem, akkor magam a Jobbik-frakció álláspontját röviden ismertetném, aztán természetesen azonnal megnyitom a második kört. Egyben hálámat szeretném kifejezni, hogy egy

szakbizottságban azért a politikai minősítések mellett tények és számok is elhangoznak jószerevével, remélem, meg tudjuk őrizni ezt a vonalat, magam is erre kívánok elindulni.

Ha az előttünk fekvő dokumentumról beszélünk, akkor bizony az több szempontból elfogadhatatlan, tehát igen szavazatot nagyon nehéz rá adni. Ha csak annyit vizsgálunk meg, hogy az összkiadások hogyan alakultak a tervezetthez képest, akkor is azt látjuk, hogy a 421,7 milliárdnyi összkiadásbéli tervezetből a valóságban a dokumentumok szerint 2067 milliárdos összkiadás-túllépés lett, és ezt az óriási, hatalmas, ezermilliárdos nagyságrendű többletet tulajdonképpen parlamenti felhatalmazás nélkül költötték el olyan módon, hogy nem hívták össze az Országgyűlést egy költségvetési módosító csomag tekintetében annak a céljából, hogy megszavazzák a túlköltekezést annak a címeivel együtt. Tulajdonképpen saját szakállra történt mindez, ami önmagában elfogadhatatlanná teszi ezt a csomagot, de természetesen a részleteire ki lehet térni.

A 2010 előtti helyzet felemlegetésére én magam nem reagálnék, hiszen ez nem szakmai, hanem politikai kérdéskör. Nyilvánvaló módon hét év kormányzás után eléggé hiteltelen az azt megelőző időszak különböző gazdasági tényszámaira mutogatni akkor is, ha azok nem voltak túl fényesek. A devizahitel-károsultak tekintetében jó pár érvet fel kell emlegetnünk; nemcsak azért, mert a parlament előtt is elhangzott a devizahitelek úgynevezett megmentése, hanem azért is, mert itt most ebben a vitában szóba került mindez, miközben azt látjuk, hogy éppen a KDNP próbál kétségbeesetten a kilakoltatási moratóriumon legalább annyit kozmetikázni, hogy úgy tűnjön, mintha ezt a társadalmi és szociális katasztrófát valóban el akarná háritani, ugyanakkor eddig sem a parlamenti vitában, sem pedig a bizottságban nem találtunk választ arra, hogy milyen szakmai, etikai, jogi indokai vannak annak, hogy a szerencsésebb helyzetben lévő emberek 180 forinton végtörleszthették az úgynevezett devizahitelüket, a szerencsétlenebb honfitársaink pedig 256 forintos piaci árfolyamú forintosításnak lettek kitéve, brutális, száz-, illetve ezermilliárdos elvonást foganatosított rajtuk ezáltal a kormányzat. Nagyon szeretnék legalább egy szakbizottságban indoklást hallani, kapni ahhoz, hogy mindez milyen normák, milyen jogi, etikai normák, milyen szabályok alapján történhetett meg Magyarországon, amely papíron piacgazdaság és papíron a mi nemzetgazdaságunk, amely fölött egyfajta szabályozó jogkört azért nagyon sokan gyakorolhatnának.

Azt is látjuk, hogy szóba került a nyugdíjak vásárlóértékének megőrzése. Számomra itt megnyugtató egy költségvetési zárszámadás vagy bármilyen vita során az lenne, ha a demográfiai tér, a demográfiai vészidőszak számai felől elindulnánk végre a gyarapodás felé, tehát azt látnánk, hogy Magyarország a reprodukció felé halad, képes pótolni saját, jelen pillanatban fogyatkozó népességét, hiszen hosszú távon a nyugdíjrendszer alapját is ez képezi. Ugyanakkor nem a saját álláspontomat szeretném e kérdésben megosztani kizárólag a bizottsággal, hanem idézni is szeretnék Németh György nyugdíjszakértőtől, aki teljesen egyértelműen kimutatta azt, hogy a nyugdíjak reálértékének minimális mértékű növekedése, ami az utóbbi években tapasztalható volt, egyáltalán nem a kormányzat tudatos politikájának következménye, hanem bizony a jó szerencsée, hiszen ha megvizsgáljuk azt, hogy milyen inflációt becsült a kormány évről évre, és összevetjük ezt a valós adatokkal, ordító szakadékot látunk: 2013-ra 5,2 százalékos, 2014-re 2,4 százalékos, 2015-re 1,8 százalékos, 2016-ra pedig 1,6 százalékos inflációt becsült a kormányzat, ennyivel emelték januárban a nyugdíjakat egy előzetes tervezés alapján, mindez azonban majdnem minden évben durva túlbecslésnek bizonyult, a tényleges általános infláció ugyanis csak 1,2, mínusz 0,2, mínusz 0,1 és 0,4 százalék lett. Ennek értelmében nőhetett a nyugdíjak reálértéke szerencsére, tehát ez egy szerencsés körülmény szerencsés következménye, szögezzük el, de mivel a kormánynak nincs jogi lehetősége a túlemelés visszavételére, és szerencsére nem is teremtett erre precedenst, szakmai hiba lenne mindezt a kormány tudatos tervezésének beállítani.

Még egyszer mondom: az infláció túlbecsüléséről volt szó, és olyan szerencsés piaci körülményekről és begyűrűző hatásokról, amelyeknek köszönhetően az inflációs ráta nem lett annyira magas, mint ahogy azt a kormányzat minden évben markáns hibákkal tarkított előrejelzése során megjósolta. Engem elgondolkodtat az is, hogy milyen előrejelzési metódus alapján lehet ekkorát tévedni, tehát brutális tévedésekről, több százalékos tévedésekről van szó. Mindez nemcsak a költségvetési tervezés hitelességét csorbítja, hanem bármiféle szakmai előrejelzését.

De számos egyéb tényezőt is felhozhatunk. Ha a régióban működő gazdaságokhoz mérjük a magyar teljesítményét, akkor azt látjuk, hogy a gazdasági növekedésünk a régióbeli versenytársak alatt marad. Ha euróban mérjük a magyar fizetésüket, azt látjuk, hogy mindezek nem közelednek a régió országaiéhoz, hanem folyamatos és fokozatos távolodás áll be. Egyetlen költségvetési évben sikerült 3 százalékponttal közelíteni az osztrák bérszínvonalhoz, minden más környező országhoz képest távolodás mutatható ki, ha euróban mérjük a számokat, és tendenciaszerűen nem sikerül javulást kimutatni, csak hibahatáron belül.

El kell hogy mondjuk azt is, hogy ugyanakkor a munkaerőpiaci statisztikákat is masszívan torzítja ez a kormányzat, ebben a bizottságban erről már többször volt szó, ellenzéki oldalon nagyjából erős az egyetértés abban, hogy három tényezővel torzítja a munkaerőpiaci statisztikát a kormányzat. Az egyik értelmében még a diákmunkásokat is beszámolja az aktív dolgozók, adófizetők, -termelők közé egyenlő súllyal, pedig ezt még a szocialisták által nem agyondicsért gazdasági kormányzása sem tette meg, másrészt ideszámolja azokat a közmunkásokat is, akik adott esetben csak néhány órát dolgoznak egy héten. Nyilván nem szabadna egy statisztikai sorban szerepelniük azokkal, akik napi nyolc órában, rendes munkahelyen nagyon sok adót befizetve viszik a hátukon ezt a nemzetgazdaságot. Ezt nem a közmunkásokat lebecsülve mondom, egyszerűen arról beszélek, hogy másik statisztikai soron kellene hogy szerepeljen ez a két tétel. *(Bányai Gábor: Miért?)* Harmadsorban pedig a kivándorolt magyarok egy része is szerepel még a hazai munkaerő-statisztikában. Ez a három torzító tényező több százszázalékos differenciát hoz létre, ily módon megkérdőjeleződik az az állítás, hogy termelő, produktív szférában található munkahelyek tömege jön-e létre Magyarországon. Sokkal közelebb áll a valósághoz az, hogy bizonyos ágazatokban munkaerőhiány van egy felerősödött kivándorlási spirál mellett, aminek során a jobban képzettek egy jó része sajnálatos módon nyugat-európai országokban kénytelen érvényesülni.

Magam nem kívánom tovább húzni a vitát, igyekeztem tényekkel, számokkal gazdagítani azt, abban bízva, hogy érdemi reakciót is nyerünk mindebből.

(Jelzésre:) Ezennel megnyitom a második kört, ahol Bányai Gábor képviselőtársam kezét látom a magasba emelve. Parancsoljon!

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! A vita kedvéért - nincs értelme vitatkozni, de a számok tükrében, illetve az elhangzottak alapján, amiket köszönünk, a kritikát is köszönjük - szeretnék egy-két dolgra reflektálni, először Gúr Nándor képviselőtársam irányában. Amit öntől hallottam, egy ilyen párhuzamos világot, a szocialista science fiction világát éreztem, mintha egy másik univerzumban lennénk egy országon belül. Ez előfordul, de éppen ezért szeretnék egy-két dolgot megvilágítani jó szándékkal, illetve még egyszer mondom, a vita kedvéért, de nézzük!

Most megnéztem a bérkalkulátort, jelenleg a garantált bérminimum nettó összege 107 ezer forint egyébként, a minimálbérek pedig 84 787 forint a családi adókedvezmények nélkül. *(Gúr Nándor: Az ez évi, de 2016-ról beszéltem!)* Akkor kevesebb volt, de sose felejtsük el az indulást, ami nagyon fontos, hogy mégiscsak lássuk. *(Gúr Nándor: Meg arról se, hogy miről tárgyalunk!)* A valóság, az indulás...

ELNÖK: Bocsásson meg! Mindenkinék szót adok jelentkezési sorrendben.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: Sose felejtjük el, hogy mi volt az örökség!

Csak egy kis témavázlatot elmondanék, amit leírtam, 2011-től kezdve már jött a kritikus mondatok tömege a képviselőtársam részéről. Elfogadnám a véleményét a képviselőtársamnak, ha nem kellett volna évente 3300 milliárd forintos törlesztést még fizetni a világ különféle bankjainak, az IMF-nek, a Világbanknak és az EU-nak, tehát kiváló lett volna, ha csak 680 milliárd lett volna, mint 2002-ben az első szocialista kormány idején, vagyis a második Horn Gyula után számítva. Tehát javaslom, hogy ne felejtjük el ezt se. Az elherdált források ezermilliárdjai mégiscsak ott vannak 2015 magasságáig, amikor is az előző szocialista kormánynak köszönhetően az ország lovai vezető nélkül szanaszét húzták az ország szekerét, és az eredményeket láttuk. Nem volt az nekünk se öröm, amikor ezeket az intézkedéseket megtettük, nem volt könnyű nekünk se megszavazni.

Nézzük akkor, hogy mit is mondott a képviselőtársam! Beszél a jóléti kiadásokról, hogy csökkenés van, vagy éppen nem látja annak a növekedését. Az adókedvezményeket minek nevezzük? Az az évi 500-700 milliárdnyi adókedvezmény a családok számára - hisz ott dől el Magyarország jövője, hogy lesznek-e a családjainknak gyermekei, ennek az ösztönzésére különféle adókedvezményeket nyújtunk. Ez nem volt 2010 előtt, eltörölték, de ez jelentős többletkiadása az összköltségvetésnek, illetve mégiscsak ott marad honfitársainknál.

A közsféra bérnövekedéséről nem beszélnek, hisz miért is kéne beszélni. 2010-hez képest ezermilliárddal többet fizetünk a közsféra béreire, mint korábban, ebben az évben már bizonyosan ezt is túllépjük.

Adócsökkentés, több adóbevétel. Emlékszem 1995-96 magasságára, akkor támadták saját frakcióján belül is Horn Gyula volt miniszterelnököt, hogy a társasági adó csökkentésébe belevágott, és ez katasztrófába fogja tolni a költségvetést. Kérem szépen, több lett a bevétel, dupla annyi lett a csökkentésnek köszönhetően. A magyar emberek szeretnek kevés adót fizetni adószázalékban számítva, és lehet, hogy megnyílnak a zsebek, illetve megnyílnak a rejtett számlák, ahonnan befizetik a vállalkozók a több adót, ha méltányos adókulcsokat használnak. Ezeket próbáljuk szerintem mi magunk is elérni, és tény és való, hogy több adóbevétel keletkezik ennek köszönhetően. Jobb a sűrű fillér, mint a ritka forint, tartja a régi közmondás.

Áfacsökkentés. Bár én magam annyira nem vagyok ennek a híve, mert a kereskedők mégiscsak vissza szokták a bruttó árakat tornáztatni, ha áfát nem is kell annyit befizetni, de az áfacsökkentést, amit az ellenzék minden oldala hangosan kért, megléptük. *(Törő Gábor távozik az ülésről.)* Jelentős áfacsökkentés volt az élelmiszerek és az agrártermékek piacán, jelentősen áfabevételt engedünk el, bár mondom, azóta a madárinfluenza miatt a baromfitenyésztők és a kereskedők, gyakorlatilag a feldolgozók vissza tudták az árakat tornáztatni a korábbi szintekre vagy magasabbra is most már az áfacsökkentés ellenére. Mi lett volna, ha nincs áfacsökkentés?

A másik: az ország termelése nem javul. Jelzem tisztelettel, és Berczik Ábel államtitkár úr erősítsen meg, hogy 2016-17-ben uniós támogatási transzfer az agrár alaptámogatáson kívül az országba nem érkezett. A magyar államháztartás nem az uniós támogatásokból élt 2016-17-ben, nincs kifizetés. Nem tudom, kormánypárti képviselőtársaim mit hallottak a településeiken a vállalkozóktól, jelenleg, 2016-17-ben nem nagyon folyik kifizetés, hiszen a döntések is most születtek meg arról a több ezermilliárd forintról, amit várnak a fejlesztéseikhez. A magyar állam saját erőforrásaiból fizette ki uniós pénztranszfer nélkül 2016-17-ben, sőt 2015-ben is, mert az Unió megtagadta a magyarországi támogatások kifizetését hosszú időre. Ezt vagy megerősítik, vagy nem, de higgyék el, hogy ez így történt. Magyarán, még egyszer

mondom: nem az Unió pénzből élünk, de annak 80 százalékát, csak jelzem tisztelettel, mi, magyarok dobjuk össze, a Magyarországra jutó támogatási kohéziós alapok nagy részét, tehát azért legyünk ennyire önmagunkra büszkék.

A másik. Megint elhangzik a közfoglalkoztatás az elnök úr részéről is. Én látok rossz példákat, ahogy a képviselőtársam is felsorolja, de én látok sokkal több jó példát, ahol hozzáadott érték van. Na most, amikor egy nyolc általánost nem végzett ember, nő vagy férfi, akinek nincs semmifajta szakmai képzettsége, tapasztalata, képes megművelni egy paprikaföldet vagy meg tud művelni egy krumpliföldet, vagy megtanul termelni bármi mást, és az abból létrejövő termék eljut a diákkonyhákra, a szociális otthonokba - mert mifelénk ez így szokás Bács-Kiskunban. Az nem hozzáadott érték, hogy ezeket az embereket megtanítjuk nemcsak az utca egyik feléből átsöpörni a szemetet, a csikkeket a másik felébe, hanem tud termelni is? Ez miért rossz? Ez nem hozzáadott érték? Szerintem ez maximálisan az, én többre becsülném az ő munkájukat. Látok olyat, amit mond az elnök úr, hogy egy héten egy-két órát dolgozik csak, de ha jellemzően a rossz példákat levesszük, a statisztikai adatokat levesszük, mert szereti a statisztikákat az elnök úr is, akkor az a hat-nyolc órás munkavégzés ott van.

Azt kérdezem, hogy miért kellene máshol rendeznie az ő foglalkoztatási sorukat a KSH-nak, mint a többi foglalkoztatott embernek. Azért, mert közpénzből van? Van egymillió más alkalmazott Magyarországon, akik állandó alkalmazottak, ők is külön soron vannak? A mi térségünkben, mindegy, melyik választókerületben, 7500-zal több a reálgazdasági munkahely, mint 2012-ben volt, ott meg azt mondták az ellenfeleink, hogy egy darab új munkahely nem született. Persze van 3400 vagy 3700, valamikor 4000 közfoglalkoztatott ember is a statisztikában, változik a számuk, de igenis van munkahelyteremtés a reálgazdaságban még az ország legszegényebb vidékein is, mert nő a foglalkoztatás, nő a vállalkozók munkaerő-feltevő képessége is, mert növekszik a gazdaság, ha tetszik, ha nem.

Én csak azt szeretném mondani, hogy igazuk van abban, amikor ellenzéki képviselőként jót nem szabad mondani, mert akkor abból baj lesz, értjük, hogy nem lehet másképp kommunikálni, de minden éremnek két oldala van, és egy pró és kontra vitában egy állításra tudunk mondani másikat, amivel végül is közelebb nem kerülünk, de legalább látjuk egymás gondolkodását. Azért tisztelettel jelzem, hogyha ez az ország, mondjuk, német gazdasági alapokon állt volna vagy a német gazdaság állna mögötte, és nincs a 2008-2009-es vagy a megelőző évek rossz gazdaságpolitikája, akkor 2010 után itt a tejjel-mézzel folyó Kánaánról kellene vitatkoznunk, hogy elég tej meg elég méz volt-e Kánaán országában. Tehát magyarul: ha az örökség nem lett volna ilyen borzasztó, ma szegény elnök úr nem tudna már miket mondani, mert az ország, még ha nem is szeretnek bennünket, sokkal jobban állna.

Úgyhogy csak annyit szeretnék megjegyezni még zárszóként, hogy vannak részgazdaságaik mindkettőjüknek, engedjék meg, hogy megdicsérjem önöket, de összességében tekintve, higgyék el, nem az történik és látszik, a negatívot kivetítve a pozitívumok ellenében mégiscsak terjesztik és hirdetik a saját véleményüket, amit szabad, csinálják, de a véleményem az, hogy többségében nincs igazuk az önök által elmondott negatív területek terén, több biztos nem úgy van, mint ahogy látják, azokban nekünk van igazunk, és higgyék el, mindegyik számra van nekünk egy másik szám, és el is mondtam, amit fel tudtam jegyezni azokkal szemben.

Még egyszer mondom, ami a legfontosabb jelzés: nagyon fontos tudni egy szocialista képviselőnek, hogy nem az EU pénzből élünk, ezt tisztelettel jelzem, ne sértse ennyire meg senki se a saját nemzetét, országát, hogy mások könyöradományából, minősített forrásokból kéne fenntartani a hazáját, mert nem így történik jelen pillanatban sem. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr.

ELNÖK: Bár mélyen meghat az alelnök úr aggodása és törődése, sokkal jobban örülök annak, hogy azért érdemi reakciókra is ragadtatta magát. Nyilván viták folynak

köztünk, mint ahogy elmondta, a számokra újabb számokkal fognak reagálni, ám remélem, hogy elsődleges szempont mégis Magyarország felvirágoztatása. *(Bányai Gábor: Így van.)*

Ennek szellemében érdeklődöm, hogy kinek adhatok szót. *(Jelzésre:)* Gúr Nándor képviselőtársam kezét látom. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen. Bányai képviselőtársam dicsérő szavaira, mondhatnám, nem feltétlen éhezünk, de azt kell mondjam, hogy megpróbálok én is hasonló megközelítésben válaszolni az ön által érintett dolgokra.

Nem csak az érdekel a politikában és itt a szakpolitikai asztal körül ülve, hogy szapuljam az önök viseltetését, cselekedeteit, nem, de van miért, azt azért hozzá kell tenni. Nézze! Nem mást, csak a 2010-es kormányváltás időpontját alapul véve, megnézve azt, hogy a költségvetési kiadások hogyan és miképpen alakultak - 2016-ról beszélünk, tehát én nem véletlenszerűen 2016-ra vonatkozó számadatokat használok. 2010 és 2016 viszonylatában ennek a szerkezete hogyan nézett ki? Mondja, ha nem így nézett ki, képviselőtársam! Az állam a működési funkciókra, tehát kvázi saját magára, a saját maga hálózatrendszerének a működtetésére 2010-ben 15,3 százalékát fordította a költségvetésnek, 15,3 százalékát. 2016-ban, kontrollálja, de remélem és biztos is vagyok benne, hogy megvan az ön fejében is, ez 18,2 százalék. Itt a százalékpontok nagyon sokat jelentenek, a költségvetésben 18 ezer milliárd durván az a szám, ami bent van forrásként. Ha ezt veszem alapul, akkor itt 3 százalék közel 550 milliárd forintot jelent, nem megyek 600 milliárdig, azért ez nem kevés. Ha ez az 550 milliárd forint, most csak végiggondolom, az egészségügyben és az oktatás rendszerében, ha máshol nem, csak ezen a két felületen ott lenne, akkor nagyon sok segítséget, nagyon sok pozitív irányultságú változást jelentene.

De nézzük a másik szegmenset, a jóléti kiadásokra vonatkozó szegmenset! Nem az én kimutatásaimat olvasom, nem, az önökét. 2010-ben a jóléti kiadásokra 61,5 százaléka fordítódott a költségvetésnek, majd ez hat év múltával, 2016-ban besüllyedt 60 százalék alá, 58,1 százalék lesz. Itt megint van gyakorlatilag egy 3,6 százalékos mértékű különbség, ami 600-700 milliárd forintos nagyságrend *(Bányai Gábor: Nominálisan mennyi volt a csökkenés?)*, mondom, a költségvetéshez való viszonyítás tekintetében. *(Bányai Gábor: Minden évben változik a költségvetés fő száma!)* Fix számok. Beszélhetünk így is, de az elnök úr az előbb szolt nekem, hogy...

ELNÖK: A kezem a gombon, képviselőtársam.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Oké, rendben, csak a konzekvencia miatt. Tehát nincs azzal se baj, ha a tekintetben beszélünk a dolgokról, nem. A viszonyítások az önök platformjáról indulva mindig úgy szoktak történni, hogy adott év adott költségvetéséhez, adott év GDP-jének nagyságához viszonyítsuk, én ezt teszem, ezért megpróbálok megfelelni annak az elvárásnak, amit önök szoktak mondani. Banai Péter Benő államtitkár urat kérdezze meg, mindig erre figyelmeztet a Parlament falai között minket, hogy e szerint a logika szerint haladjunk, én ezt teszem.

Mese nincs, bármit mondunk, bármit mondhat Bányai Gábor képviselőtársam, de bármelyik fideszes képviselő is, az adócsökkentés költségvetése nem az, amelyik több adót vet ki. Nem az a jó irányultság, amikor az állami funkciók fenntartására fordítunk arányaiban többet, és a jóléti kiadásokra meg kevesebbet. Tehát azt akarom megmutatni és érzékeltetni, hogy a megközelítés tekintetében van szerintem különbség.

Tudja, amiről sokat papolnak, hogy bürokráciacsökkentés, na ez se látszik. Nem akarok ilyen részletekbe menni, hogy kétszázakárhány államtitkár, helyettes államtitkár szaladgál itt az utakon, nem, nem akarok, nem ez a lényege a történetnek, de filozófiájában visszatükrözi azt, ahogy önök erről a dolgról gondolkodnak, meg

arról is, ahogyan a gazdaságban való terjeszkedés mikéntje visszaigazolódik. Gondolja csak végig a MET-biznisz támogatási rendszerét, vagy gondolja végig azt, hogy az Eximbank feltőkésítése hogyan történt meg, amely talán Garancsi, Andy vagy Mészáros cégeinek a hitelezőjeként van jelen! Nem akarok, tényleg nem akarok ebbe az irányba elmenni, mert akkor mélyebbre ásnék, csak jelzésértékkel mondom.

Vegye figyelembe az Állami Számvevőszék megállapításait is! Tudja, annak az Állami Számvevőszéknek a megállapításait, amelynek az elnöke valamikor az önök padsorában ült; az Alkotmánybíróságra, vagy a Köztársasági Elnöki Hivatalra, vagy a Kúriára vonatkozó figyelmeztető jelzéseket. Megint csak visszaidézem egy mondattal: ha belegondol a rendkívüli kormányzati intézkedések körébe vagy az Országvédelmi Alap felhasználásának mikéntjébe, ezt az elnök úr is súrolta egy gondolat erejéig, hogy ez miképpen történt meg, és most nem fogom a példák sokaságát felsorakoztatni, akkor legalább disszonáns, legalább visszatetsző az, amit önök e tekintetben csinálnak.

És akkor ahhoz illesztem a mondandómat, amit ön felvetett. Tényleg egy más világban él Bányai Gábor képviselőtársam, nem a valóban, nem, egy más világban él. Tudja, ha már minimálbért említett - mondtam, én a 2016-os számokat használom most ebben az összefüggésrendszerben -, akkor nem tudok mást mondani, de önök még a minimálbért is megadóztatták; a minimálbérnél az adójóváírás lehetősége adott volt az önök kormányzását megelőzően. Vagy arról beszél, hogy milyen fajta terhekkel kellett szembenézniük 2010-et követően. Igen voltak, kétségtelen voltak terhek, de arról soha nem beszél, véletlenszerűen se jön ki a száján, hogy 2008-2009 egy pénzügyi gazdasági világválság, amit nem tudott Magyarország kikerülni, más országok is megszenvedték (*Bányai Gábor: Mi nagyon!*), egyesek kevésbé, mások jobban, Magyarország viszonylag erősen, ez kétségtelen.

De ha ehhez illesztettem mondom 2010 utáni történetet néhányat, akkor vegye már ezt is számba, képviselőtársam! Hol vannak ma a magyar aranytartalékok? Önök ezt lenullázták. (*Bányai Gábor: Nem igaz!*) Hol van a 3 ezer milliárd forint? Nyomjon gombot, képviselőtársam! Hol van a 3 ezer milliárd forint? Tudja, melyik 3 ezer milliárd forintról beszélek? Amit elkoboztak a magánnyugdíjpénztári megtakarítások tekintetében. És akkor mehetnék tovább, és a 10 ezer milliárd forintos kérdéses pénzügyi felhasználások köréhez érnék el.

Tehát tényleg nem beljebb menve a dologba, csak három egyszerű megjegyzést akarok még tenni. Közfoglalkoztatás. Az én számomra és a mi számunkra a közfoglalkoztatás ma Magyarországon egy elengedhetetlen és egy olyan típusú tevékenység, amit segíteni és támogatni kell, főleg az aprófalvas települések viszonylatában. Békéstől Borsod-Abaúj-Zemplénig, Szabolcs, Baranya településeinek sokaságán az emberek megélhetése nyilván még kudarcosabb lenne, ha nem lenne közfoglalkoztatás. Soha nem a közfoglalkoztatást és soha nem a közfoglalkoztatásban résztvevőket kritizálom, nem, önöket kritizálom, mert önöknek az a feladata és felelőssége, hogy olyan közfoglalkoztatást csináljanak, ahol az emberek nem veszítik el az önbecsülésüket.

Mondok példákat rá csak azért, hogy tiszta legyen. Vannak jó helyzetek, vannak jó példák, amelyeket ön is említett, én is látok ilyeneket, igen, de az, hogy kirúgnak valakit mint közsférában dolgozó akár köztisztviselőt, akár közalkalmazottat, majd egy adott település másik intézményében ezt az embert közfoglalkoztatottként foglalkoztatják vissza töredéke béréért, mondjuk, harmadáért a korábbi bérének, kiszolgáltató helyzetbe hozva és megalázva, ez elfogadhatatlan. (*Bányai Gábor: Ez nem rendszerszerű!*) Sok ilyen van, sajnos.

De ha nem ilyen példát mondom, hanem olyan példát, hogy az érintett embernek, aki a közfoglalkoztatás alanyává válik, szívesen végezne munkatevékenységet, de mivel munkaszervezésbeli hiányosságok okán vagy bármi más folytán nem adják meg neki ennek a lehetőségét - számtalan ilyen példát tudok mondani -, csak üli a napot, merthogy nem tud mást tenni, hiába tenne, ez mind-mind az önbecsülését rombolja,

és ez nem azt a folyamatot építi és segíti, hogy az elsődleges munkaerőpiacra könnyedebben vissza tudjon menni. Pont az lenne a lényege, hogyha még egy tudással kevésbé felvértezett, akárcsak egy nyolc általános végzettséggel bíró, vagy egy betanított munkásról, vagy egy szakmai képzettséggel bíró emberről beszélünk, az lenne a cél, hogy mindazt, amit meg tud csinálni, azt gyakorolni is tudja, de nagyon sok esetben sajnos ez a helyzet sem áll fenn, én ezt kritizálom.

Azért mondom mindig, hogy nagyon fontos, amit ön is mondott, Bányai képviselőtársam, egyetértek, hogy legyenek jó példák, de az a fontos, hogy akiket bevonunk a közfoglalkoztatás rendszerébe, azok esetében, mondhatom, szinte kivétel nélkül legyen meg ennek a háttere, a lehetősége, hogy az önbecsülésük ne sérüljön, és a többi ember is, aki az elsődleges munkaerőpiacon, a gazdaságban végez munkatevékenységet, mondjuk, minimálbérért, nem sokkal több pénzért, úgy tekintsen ezekre az emberekre, hogy meg tudja becsülni őket, tisztelettel tudjon beszélni az ő tevékenységükről és munkájukról, ne megalázó módon, és ne egymás ellenségeivé tegyék az embereket.

Ezeket a helyzeteket kell feloldani meggyőződésem szerint, és persze a közfoglalkoztatásban van önöknek más bűnük is, de nemcsak a bűnök lajstromát akarom növelni. Ugye, emlékszik, hogy 2010-ben a közfoglalkoztatott kézbe nettó 60 200 forintot kapott? Majd utána, Zsiga Marcell után szabadon, szégyenemre Miskolc alpolgármestere volt a fiú, de a dolog lényege, hogy „47 ezer forintból meg lehet élni” címszavú mondatok hagyták el a fideszes képviselők száját. És ma hol tartunk? *(Törő Gábor visszajön.)* A közfoglalkoztatásban 54 ezer forintos nettó bérnél tartunk. Érti? Dehogynem! Dehogynem! Most ne kezdje el nekem azt mondani, hogy a munkairányító esetében az több. A közfoglalkoztatásnál a nettó pénz, amit kézbe kapnak az emberek, 54 ezer forint a korábbi 60 200 forinttal szemben. Nettóban kevesebbet kapnak, mint amennyit hét évvel ezelőtt, de nem megyek beljebb a közfoglalkoztatásban, elég ennyi.

Áfacsökkentés. Az áfacsökkentésnél csak azt akarom mondani önnek, hogyha generál áfacsökkentést csináltak volna, akkor igen, meghajtom a fejem. Nekem is vannak olyan kétségeim egyébként, amelyek önben felsejlettek, hogy az áfacsökkentés önmagában megoldja-e a kérdést, de ha azt csinálták volna, akkor azt mondom, meghajtom a fejem, de nem, önök szeleteltek, mindig valami vékony szeletét, hol a tojás, hol ez, hol az, hol a félsertés. Tudja, legkiváltképp, mondjuk, a városban, de még a falvakban is a hölgyek félsertéssel sétálnak a hátukon, úgy mennek bevásárolni. Szóval, nem akarok pikírt lenni, csak azt akarom mondani, hogy lehet hangzatos dolgokat mívelni, csak azt hiszem, olyanokat kell tenni, ami kézzel fogható segítséget nyújt az embereknek.

És akkor az európai támogatások vonatkozásában. Én is úgy gondolom, hogy nem adományként kell megélni mindazt, ami Magyarországra európai uniós forrásként jön, de azt hozzátenném rögtön, azt mindnyájan tudjuk ma már, még azok is, akik korábban vitatták, hogy a szaldó pluszos Magyarország számára - Banai Péter Benót hivatkozom meg újra, lehet, hogy konzultálni kell sok fideszes képviselőtársamnak vele, ő maga a Parlament falai között mondta ennek a törvénytervezetnek a tárgyalásánál -, hogy ezermilliárd forintos nagyságrendnél nagyobb az a pénzösszeg, ami csak 2016-ban a gazdaságba, a versenyszférába integrálódott; nem úgy, hogy semmi meg 2016-17-ben nem jöttek, hanem hazai forrásból, nem; Banai Péter Benó. Tudja, ki Banai Péter Benó? Akkor érdemes konzultálni vele.

Az utolsó mondatom pedig arról szól, hogy nem tudok dicsérettel fordulni önökhöz e tekintetben, mármint ennek a törvénytervezetnek a tárgyalása kapcsán. Csak egy példát mondok, például kiragadva az aktív életkorukat befejezett volt munkavállalók körét, magyarul a nyugdíjasokat. Hét év leforgása alatt, hét év leforgása alatt a nyugdíjminimum, a minimálnyugdíj összege egyetlenegy árva fillérrel nem

változott, 28 500 forint. Azt is tudják gondolom, hogy 28 500 és 50 ezer forint között ma 72-73 ezer ember kap nyugdíjat, és 350 ezer ember nyugdíjszerű ellátást. Több mint 400 ezer, közel félmillió ember az, aki 28 500 és 50 ezer forint közötti nyugdíjat vagy nyugdíjszerű ellátást kap. Azt is tudják, hogy több mint egymillió ember, 1 millió 32 ezer, ha jól emlékszem, azoknak a száma, akik 80 ezer forintnál kisebb értékű nyugdíjat kapnak. Ezt a 80 ezret azért mondom, mert az egy főre eső létminimum-számítás összege a nyugdíjasok esetében 79 900 forint. Persze már ezt sem számolják, már a KSH-t is letiltották ennek a metodikának a folytatásáról egyszerűen azért, mert a valósággal nem is akarnak szembenézni.

Nekem az a bajom, egy mondatban összegezve, hogy az, ami önöknek fontos, a saját maguk környezete, tehát az, amit önök működtetnek, rendben legyen, az megvan, a másik oldalról pedig az, ahol a legtöbbet kellene segíteni, ahol kezet kellene nyújtani, az ellehetetlenült helyzetből való kilábalás alapját meg lehet teremteni, ott pedig visszalépések vannak. Szerintem ezen a filozófián kellene változtatni, és nem akarok durva mondatokat megfogalmazni, hogy nem ellopni kell a pénzt meg ilyenek, nem ez a lényeg, hanem az, hogy struktúrában másképp kell szerintem végiggondolni a források felhasználását, nekem ez a véleményem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm a hozzászólást. Érdeklődöm, hogy kormánypárti képviselőtársaimban felébredt-e a vágy reagálás megtételére. *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nem, úgy nagy tisztelettel visszaadnám a szót az előterjesztőnek, hiszen élek a gyanúperrel, hogy több kérdéskörre is kíván reagálni. Tessék parancsolni!

Dr. Berczik Ábel (Nemzetgazdasági Minisztérium) reagálása

DR. BERCZIK ÁBEL helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Néhány felvetődött tényadatra szeretnék reagálni. Tényként kell megállapítani, hogy 2,2 százalékos volt tavaly a gazdasági növekedés mértéke, ami nagyobb, mint az Európai Unió átlagos növekedési mértéke *(Gúr Nándor: Milyen szinten?)*, tehát a konvergenciánk, az Európai Unió átlagához történő felzárkózásunk tavaly is megtörtént annak dacára, hogy valóban itt kisebb volt a növekedés, mint az előző, 2014-15. években, és kisebb a növekedés, mint a 2017-18. években. Ez az uniós források nem befolyásának, hanem felhasználásának ciklikusságából adódik, hiszen 2014-15. volt az az év, amikor az előző időszak uniós forrásait fel lehetett használni végső határidőként 2015. december 31-ig.

Tavaly valóban voltak uniós kifizetések, azonban uniós felhasználás szinte semmi, tehát az Unióból való bevétel is, ahogy Bányai képviselő úr is említette, nagyon csekély volt. A hazai forrásokból valóban voltak az uniós programokra kifizetések megelőlegezése, illetve felhasználás, az csekély, alig-alig volt. A 2,2 százalékos növekedés, lehet mondani, szinte egészében a hazai forrásokon alapult. 2017-ben már az év vége felé járunk, így már megalapozott előrejelzéseket lehet adni: minden várakozás szerint 4 százalék fölötti gazdasági növekedés lesz. Idén is, jövőre is ennyit prognosztizálunk, persze a jövő év még el se kezdődött. Idén a 4 százalék fölötti gazdasági növekedés a szakértők előrejelzése szerint erősen valószínű, ezért kerülhet sor a történelemben először nyugdíjprémium kifizetésére is majd november hónapban a vonatkozó törvény értelmében.

Azt állapítanám meg, hogy a jóléti funkciókra fordított kiadások összege az államháztartás kiadásain belül 2015-höz képest 2016-ban érdemben növekedett: 2015-ben 56 százalék volt, 2016-ban 58,1 százalék, tehát a növekvő GDP arányában is 2,1 százalékponttal nőtt az államháztartás kiadásain belül ennek a mértéke. Hozzá kell tenni, hogy a 2016. évi eredeti előirányzathoz képest is nőtt a százalékos mértéke, 57 százalékról 58,1 százalékra. Ez főleg annak köszönhető, hogy a tavalyi évközi többletforrások, amelyek a várakozások fölött jelentkeztek, jelentős részben jóléti kiadásokra kerültek elkülönítésre, így például a tavalyi év első felének végén

költségvetésitörvény-módosításra került sor, ami több mint százmilliárd forint többletet biztosított az oktatási funkciókra, oktatás-szakképzésre, a felnőttképzés támogatására például 110 milliárd forintos évközi pluszforrást juttatott, az otthoneremtési támogatásokra is 50 milliárd forintnyi többletet juttatott.

A másik, amit a képviselő úr említett, az állami működési funkciók kiadása. Ez 18,2 százalék, valóban helyesen mondta a képviselő úr, azonban meg kell említeni, hogy a klasszikus államigazgatási feladatokra, tehát amit valóban az állam magára költött, ezen kiadások aránya 0,3 százalékponttal csökkent. Növekedés a gazdaságfejlesztést szolgáló pénzügyi funkciók között szerepelt.

A beruházások csökkenése tekintetében a korábban elmondott uniós források felhasználásának ciklikussága miatt az állami beruházások valóban csökkentek az elhangzott mértékben, ugyanakkor magában a versenyszférában megvalósult beruházások a tavalyi évben is pozitív szaldót mutattak.

Az adócsökkentések vonatkozásában tényként kell megállapítani, hogy a tavalyi évben csökkent a személyi jövedelemadó mértéke 16 százalékról 15 százalékra, idén január 1-jétől pedig a szociális hozzájárulási adó mértéke csökkent 5 százalékponttal, és a társasági adó mértéke is 9 százalékban egységesedett a hatéves bérmegállapodás alapján, valamint az alapvető élelmiszerek áfája is egy többéves program keretében, amelynek jövő évben lesz az újabb, valószínűleg zárófordulója, 5 százalékra csökkent. A tavalyi évben is és az idén is jelentős áfacsökkentés volt ezeken a területeken.

A foglalkoztatásnál meg kell említeni, hogy a tavalyi év vége felé meghaladta 1992 óta először a 4,4 millió főt a foglalkoztatottak száma (*Gúr Nándor: Külföldön meg a közfoglalkoztatottak!*), tehát nem volt a rendszerváltás óta ennyi foglalkoztatott Magyarországon. A munkanélküliek száma is 200 ezer fő körül alakult (*Gúr Nándor: Ez a csúsztatás!*), ami szintén több évtizedes minimum.

2012 óta, amikor bevezetésre került az egykulcsos adórendszer, nagyon könnyen ki lehet számolni azt, hogy bármilyen bérintézkedés esetében a bruttó bérek növekedése, illetve a nettó bérek növekedése megegyezik egymással, tehát amennyiben az Országgyűlés, a kormány, a szociális partnerek döntenek bármilyen béremelésről, akkor a bruttó meg a nettó bérek dinamikája ugyanolyan.

Valóban Gúr képviselő úr megemlítette, hogy a szakképzési hozzájárulás bevétele várakozáson felül volt. Ez a várakozásokon felülmúló bérdinamikának volt egyrésztől köszönhető, másrésztől pedig annak, hogy a törvényhozásnak köszönhetően a szakképzési hozzájárulás felhasználása vonatkozásában különböző kedvezményes programok indultak el, különböző intézkedések költségét le lehetett írni, és le lehet írni manapság is a szakképzési hozzájárulás kiadásaiból. Ezek a programok tavaly indultak, és valóban a várakozásoknál kevesebb ilyen kedvezményt vettek igénybe a vállalkozók, ami kapcsán többletbevétel jelentkezett ezen a soron, de szigorítás semmi nem volt.

A demográfia vonatkozásában. A kormány ez évben indította el, pont azokra a kihívásokra válaszolva, amelyeket a képviselő úr mondott, a demográfiai akciótervet, amelynek célja, hogy néhány éven belül tovább növelje a gyermekvállalási kedvet, bár megemlítendő, hogy a 2010-es évek elejéhez képest már a mai napig érdemben növekedett a gyermekvállalási kedv.

A nyugdíjak reálértéke valóban növekedett, gyakorlatilag majdnem olyan mértékben növekedett már 2010 óta - a kormány által vállalt eredeti vállaláshoz képest, ami törvényben rögzített értékállóságot biztosít -, mintha a 13. havi nyugdíj visszaállításra került volna. Valóban segítette ezt az az öröndetes fejlemény, hogy a vártnál alacsonyabb volt több év vonatkozásában az infláció mértéke, aminek természetesen nemcsak a nyugdíjasok a haszonélvezői, hanem minden bérből és fizetésből élő, hiszen az önmagában jelentősen növeli a reálbért. Bár nem számít természetesen a nyugdíjszámítás módszertanába, de meg kell említeni, hogy tavaly is meg idén is, karácsonykor tízezer forintnyi Erzsébet-utalvány-juttatásban részesülnek a nyugdíjasok. Köszönöm szépen, ennyiben szerettem volna reagálni.

Határozathozatalok

ELNÖK: Köszönöm szépen az érdemi reakciót. Nem maradt más dolgom a vélemények ismertetése után, mint hogy kérjem a bizottság döntését a HHSZ 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak való megfelelésről. Ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)* 6 igen szavazatot látok. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 4 nem. A tartózkodásra rá sem kell kérdeznem.

Ezt követően pedig döntenünk kell a részletes vita lezárásáról. Kérdezem, hogy ki az, aki szavazatával támogatja a részletes vita lezárását. *(Szavazás.)* Egyhangú döntést látok, köszönöm szépen.

Valamint a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról kell döntenünk, amely döntés egyben felhatalmazás az elnöknek, hogy a jelentést benyújtsa az Országgyűlésnek. Ki az, aki támogatja a részletes vitáról szóló jelentés elfogadását? *(Szavazás.)* Újfent egyhangú döntést hoztunk a támogatás tekintetében.

Köszönöm szépen a szakértői részvételt a helyettes államtitkár úrnak és kedves munkatársainak. Ezzel a napirendi pontot lezárom.

**Egyeztetési eljárás - Az Európai Unió és a Tanács irányelve az ...
rendelettel (ESC-rendelet) bevezetett európai szolgáltatási e-kártya
jogi és működési keretéről [COM (2016) 823; 2016/0402 (COD)]
Egyeztetési eljárás - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az
európai szolgáltatási e-kártya és a kapcsolódó adminisztratív
eszközök bevezetéséről [COM (2016) 824; 2016/0403 (COD)]
(Bizottsági vélemény kialakítása a HHSZ 140. § (4) bekezdése
alapján)**

A 3. napirendi pontunk egyeztetési eljárás cím alatt fut az Európai Parlament és a Tanács irányelve tekintetében, bizottsági vélemény kialakítására van szükség a HHSZ 140. § (4) bekezdése alapján. Elsőként a kormány álláspontját szeretnénk megismerni az európai uniós tervezetről. E tekintetben pedig Czombos Tamás helyettes államtitkár úrnak adnám meg a szót, az IM részéről, egyben nagy tisztelettel köszöntöm kedves kollégáival együtt.

Dr. Czombos Tamás (Igazságügyi Minisztérium) előterjesztése

DR. CZOMBOS TAMÁS helyettes államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A minisztérium nevében mindenképpen köszönöm a lehetőséget, hogy az egyeztetési eljárás keretében erről az uniós tervezetről és a kapcsolódó kormányzati pozícióról beszámolhatok.

2017 januárjában nyújtotta be az Európai Bizottság a tervezeteket, ez egy irányelv, egy rendelet, amely az úgynevezett szolgáltatási e-kártya létrehozatalát célozza. Az alapvető célja a jogszabálynak, hogy egyszerűsítse annak a lehetőségét, hogy valamely tagállam vállalkozója egy másik tagállamban határon átnyúló szolgáltatást nyújtson, egyszerűsítse az eljárásokat, átláthatóvá tegye, gyakorlatilag az adminisztratív terheket ebben az élethelyzetben csökkentse.

Ha megengedik, azzal kezdeném, hogy hogyan működne a gyakorlatban ez a szolgáltatási elektronikus kártya. Feltételezve, mondjuk, hogy a magyar vállalkozó Ausztriában szeretne határon átnyúló szolgáltatást nyújtani, akkor ő a kijelölt magyar hatósághoz fordulhat akár elektronikus úton, és itt megismerheti azokat a feltételeket, amelyeknek Ausztriában eleget kell tennie ahhoz, hogy a szolgáltatását nyújtsa. Igényelheti ezt a szolgáltatási elektronikus kártyát, a feltételeket igazoló dokumentumokat, egyéb okiratokat elektronikusan benyújthatja a magyar hatósághoz, a magyar hatóság ezután továbbítja az osztrák hatósághoz, az osztrák hatóság az, aki jóváhagyja, és a jóváhagyás ismeretében a magyar hatóság kiállítja a szolgáltatónak ezt az e-kártyát, amely gyakorlatilag Ausztria területén bizonyítja, hogy ő megfelel a feltételeknek, további előzetes feltétel az ő tevékenysége végzése tekintetében nem

követelhető meg. Természetesen az osztrák hatóságok magát a tevékenység folytatását ellenőrizhetik utólagosan, de további előzetes feltételt nem szabhatnak.

Az eljárás a tekintetben mindenképpen pozitív, hogy egyrészt megteheti, hogy elektronikusan fordul a hatósághoz, másrészt önkéntes, nem kötelező. Ha kötelező lenne, akkor egy újabb akadály lenne a vállalkozások előtt; ez önkéntes alapú. A kártyának, amelyet megkap, nincsen lejárata, de természetesen visszavonható, amennyiben Magyarországon esetleg eltiltják attól a foglalkozástól vagy felszámolják azt a céget, valamint akkor is visszavonják, ha Magyarországon befejezi a tevékenységét és már csak Ausztriában folytatja, mert gyakorlatilag az már nem határon átnyúló szolgáltatás, hanem letelepedés.

Ez mind a két típusú határon átnyúló szolgáltatásra vonatkozik, tehát egyrészt a klasszikus, időleges határon átnyúló, másrészt amikor úgynevezett másodlagos letelepedés keretében a szolgáltató fiókot vagy képviselőt hoz létre Ausztriában. Ebben az esetben az eljárás annyiban más egy picit, hogy akkor a kártyát a másodlagos letelepedésre nem a magyar hatóság állítja, hanem az osztrák hatóság.

Egyértelmű határidők, eljárási szabályok vannak, és ahogy említettem, mindenképpen önkéntes. Nagyon fontos szabály az egyszeri adatszolgáltatási kötelezettség, tehát azokat az adatokat, amelyeket az eljárás során a vállalkozó megadott, igazolja a kártya, és ha egyéb más eljárás során Ausztriában kérnék ezeket az adatokat, azok nem kérhetők be pluszban, hanem önmagában a kártya igazolja, tehát ebben az eljárásban csak egyszer kell ezeket megadni. A másik oldalról azokat az adatokat, amelyek esetleg, mondjuk, a magyar hatóság kezében vannak, nem lehet kérni a vállalkozótól, hanem azt a hatóságnak kell beszerezni.

A tervezet hatálya első körben csak az építőipari és egyes üzleti szolgáltatásokra vonatkozik, maga a rendszer pedig úgy épülne fel, hogy már ma is létezik a tagállamok között ez a belső piaci információs rendszer, amely egy ilyen elektronikus, hatóságok közötti kapcsolattartás, ez lenne az alapja. Tehát a kijelölt magyar hatóságok meg a más tagállamok kijelölt hatóságai ezen a rendszeren keresztül kommunikálnak, így folya az az eljárás, aminek a végén a vállalkozó megkaphatja a kártyát.

Olyan eljárásokra, amelyek nem az előzetes engedélyezés részei, nem vonatkozik az e-kártya, tehát klasszikusan, mondjuk, adóigazgatási, környezetvédelmi vagy esetleg cégjogi eljárásokra, ezeket külön kell lefolytatni.

A kormány pozíciója alapvetően pozitív a tervezettel kapcsolatban, tehát üdvözöljük és támogatjuk, mivel úgy gondoljuk, hogy ez a magyar vállalkozások számára egy újabb lehetőséget teremt arra, hogy az egységes piacból adódó lehetőséggel éljenek, csökkenti azokat az adminisztratív, bürokratikus terheket, amelyekkel amúgy szembesülnek. Ha megnézzük, hogy ma mi a helyzet egy magyar vállalkozó számára: ha Ausztriában szolgáltatást akar nyújtani, egyrészt számos eljárással kell szembesülnie, lehet, hogy nem is ismeri annyira a nyelvet, sokfajta hatósággal kell kapcsolatot tartania, számos dokumentumot kell benyújtani, viszont az új szisztémában a magyar hatósággal tartja a kapcsolatot, akár magyarul tud vele kommunikálni, egységes elektronikus csatornán tudja benyújtani az okiratokat, és ami adatot egyszer már benyújtott, az többször, még egyszer nem kérhető. Tehát mindezek olyan alapelvek, amelyek miatt a kormány támogatja a tervezetet.

Fontos a tekintetben is megvizsgálunk, hogy a szubsidiaritás elvének megfelel-e. Alapvetően, mivel határon átnyúló élethelyzetre vonatkozik, valóban igaz az, hogy itt a nemzeti szabályozások nem igazán tudnának segíteni, itt valóban egy uniós szintű egységesítés az, ami előremutató tud lenni. Ugyanakkor a szubsidiaritás elvének a tekintetben is megfelel, hogy magukat a követelményeket nem harmonizálja, csak az alakiságot meg magát az eljárást. Ugyanazon követelményeknek meg kell felelni, ezek nemzeti szinten megmaradhatnak, de az alakiság és az eljárás valószínűleg egyszerűsödik.

A szubszidiaritás szempontjából ugyanígy pozitív az, hogy nem minden, a szolgáltatási irányelv hatálya alá tartozó tevékenységre, hanem csak két, egyébként jelentős szektorra - ez a két szektor egyébként az Unió GDP-jének egy olyan 18 százalékat adja, a foglalkoztatottaknak meg a 20 százalékat -, tehát csak az építőiparra és a üzleti szolgáltatásra terjeszti ki azzal, hogy meg kell nézni a tapasztalatokat, és később a fokozatosság elvéből adódóan esetleg kiterjeszhető.

A tervezet tárgyalásáról azt kell mondani, hogy nem igazán halad előre, tehát a Bizottság bemutatta, és azóta is inkább csak ilyen bemutatás van. Van egy eléggé nem meglepő és látható törésvonal a tagállamok között: a 2004-ben velünk együtt csatlakozott országok határozottan támogatják, míg a régebbi tagállamok viszont határozottan bonyolultnak és szükségtelennek tartják az új szabályozás bevezetését. Amit még meg kell említeni: az osztrák és német parlament negatív szubszidiaritási véleményt is tett.

Összefoglalva: a kormány jónak tartja ezt a szabályozást, és mindenképpen olyanak, ami a hazai szolgáltatási szektor számára előnyös. Egyébként a pozíciók kialakítása során megkerestük az érintett szakmai szervezeteket, kamarákat, és szinte mindenhol pozitív vélemény jött vissza. Ami esetleg kritikaként felmerült, az az, hogy ez még igazán csak a kerete az egésznek, tehát sok minden részletszabály szükséges, amit még el kell fogadni ahhoz, hogy, mondjuk, a vállalkozók tisztán és egyértelműen láthassák, hogy valóban hogyan fog működni ez a rendszer, de önmagában pozitív előrelépésnek tekintjük.

Köszönöm szépen a lehetőséget, és ha kérdés felmerül, arra örömmel válaszolok.

ELNÖK: Nagyon köszönjük a szakmailag és tartalmilag is kimerítő előadást, bár már az előre kiosztott anyag is szerencsére minden fontos részletre kitért, így megkönnyítve a felkészülést.

Bizottsági társaimhoz fordulok azt illetően, hogy kiben ébredt hozzászólás iránti igény. *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben ilyet nem látok, elképzelhető, hogy minden homályos kérdést sikerült eloszlatni. E tekintetben érdeklődnék, hogy visszaadhatom-e az előterjesztőnek a szót, de ha nem merült fel olyan kérdés, amelyre válaszolni kellene, akkor talán ezt a kört is lezárhatjuk.

Határozathozatal

E tekintetben pedig a határozathozatal a következő dolgunk, hiszen a bizottság véleményét az Európai ügyek bizottságához kell eljuttatni, a véleménytervezetet a képviselők megkapták. Arra szeretném kérni önöket, hogyha ehhez képest merül fel változtatási igény, akkor annak megfogalmazását adott esetben kezdeményezzük, ha nem merül fel ilyen igény, és úgy látom, nem emelkedik kéz a magasba, akkor a tervezetről való döntés áll előttünk.

Kérdezem, ki az, aki támogatja a tervezet illetően formán történő benyújtását. Aki igen, kérem, az szavazzon! *(Szavazás.)* Gyors számolást végezve, 8 igen szavazat. Ki az, aki tartózkodik? *(Szavazás.)* 2 tartózkodás mellett. Köszönöm szépen.

Ezennel a napirendi pontot lezárom. Szeretném megköszönni szakmai segítségét, önnek és kedves munkatársainak is a legjobbakat kívánom!

Az adózás rendjéről szóló T/17994. számú törvényjavaslat (Döntés részletes vita lefolytatásáról a HHSZ 32. § (2) bekezdése alapján)

A 4. napirendi pontunk tekintetében az adózás rendjéről szóló törvényjavaslat, amely T/17994. szám alatt fut, tekintetében döntésre van szükségünk a részletes vita lefolytatásáról. A javaslat igen egyszerű: a bizottság a törvényjavaslat egészét vitassa majd meg a részletes vita során.

Kíván-e valaki hozzászólni ehhez? (*Senki sem jelentkezik.*) Úgy látom, hogy nem.

Így egy döntést szeretnék kérni önöktől azt illetően, hogy ki támogatja, hogy a részletes vita során a törvényjavaslat egészét tárgyaljuk. (*Szavazás.*) Úgy látom, hogy egyhangú döntés született. Ezennel ezt a napirendi pontot is lezárhatjuk.

Egyebek

Nincs más hátra, mint hogy az egyebek, az utolsó napirendi pont keretein belül megkérdezem, hogy van-e valakinek érdemi felvetnivalója. (*Jelzésre:*) Gúr képviselőtársamnak adom meg a szót, aztán Bányai alelnök úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Remélem, érdemnek tekinti az elnök. Azt szeretném kérni nagy tisztelettel, hogy a bizottsági ülések megtartásának időpontjára vonatkozóan lehetőség szerint vagy reggeli, vagy délutáni időpontot adjon és akkor kerüljön sor, mert azok az időpontok, amelyek 10.30-kor, 11.30-kor indítják a bizottsági ülést, széttörik az egész napot. Én hajlandó vagyok felkelni hajnalban azért, hogy reggel nyolc órakor itt legyek, hajlandó vagyok itt maradni este vagy délután, de kérem a bizottság elnökét, hogy próbáljuk meg úgy hangolni a bizottsági üléseket, hogy egy-egy bizottsági ülés ne törjön szét egy teljes napot. Köszönöm szépen. (*Gelencsér Attila távozik az ülésről.*)

ELNÖK: Köszönöm a felvetést, abszolút érdemnek tekintem annyiból is, hogy már volt szó minderről. Ugyanakkor szeretném a képviselőtársamat tájékoztatni, hogy én magam is értesítésként kaptam meg azt, hogy Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter meghallgatására 2017. november 22-én, szerdán kerülhet sor, és egy 12 órás időpont mint javaslat futott be. Nyilvánvaló módon egy miniszter egy nap több bizottságot turnézik végig (*Gúr Nándor: Az világos!*), tehát sok esetben adottság ez az időpont, valamint további alkalmazkodási kényszer, hogy nem szerencsés, ha a Gazdasági bizottsággal egy időpontban ülünk.

Abszolút nyitott vagyok a délutáni, esti ülésezésre, de szeretném azt kérni, hogy minden itt jelen lévő képviselőcsoport egy képviselője vagy akár a képviselőcsoport vezetője irányomban jelezze, hogy számára ez elfogadható-e. Én abszolút rugalmas vagyok, negyedórán belül tartózkodom általában autóval, tehát számomra semmiféle problémát nem okoz az, hogy akár kora reggel, akár késő este ülünk. Szeretném az ezt illető egyeztetést lefolytatni, talán Bányai vagy Szatmáry alelnök úrral majd meg tudunk ebben egyezni.

Addig is akkor továbbadnám a szót, hiszen úgy látom, hogy egy másik felvetés is van az egyebekben.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. A reggel nyolcat azért ne erőltessük (*Gúr Nándor: Legyen fél kilenc!*), mert nagyon nehéz felérkezni Budapestre. Köszönöm.

Elnök úr, én a sorozatos vitáink nem megszüntetése érdekében, hanem hogy megértsük egymást, szeretném meghívni a bizottságot, ha lehet ilyet, hogy külső helyszínen - számos, tucatnyi helyre szeretném, persze annyira nincs idő -, Bács-Kiskunban a közfoglalkoztatás sikeres szereplőit megtekintsük. Már korábban is jeleztem ezt, még Gúr elnök úr idejében is, hogy szívesen vendégül látnánk a bizottságot egy-egy fél napra vagy ahogy az idő engedi, eljönnének és megnéznénk, hogy vannak nagyon sikeres projektek, vannak nagyon sikeres hozzáadott értéket termelő fejlesztések (*Gúr Nándor: Vannak!*), illetve tevékenységek a közfoglalkoztatás történetében, és ha van rá idejük még ebben az évben, vagy még a kampány hevében, vagy az előtt esetleg nézzük meg, hogy vannak jó példák, és nagyon sok jó példa van, amelyeket támogatni kell verbálisan is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bár én most találkozom először ezzel a megtisztelő meghívással és magával az információval, abszolút nyitottságot mutatok, nem is vagyok fázós típus, remélem, bizottsági tagtársaim sem azok. Nyilván ez is egy olyan kérdés, ahol a képviselőcsoportok vezetőivel egy szűk körű konzultáció akár a következő bizottság ülés előtt vagy után eredményre vezethet a tekintetben, hogy találjunk egy megfelelő időpontot, én ennek érdemi akadályát nem látom.

Az ülés berekesztése

A munkájukat megköszönve pedig bezárom az ülést, és további szép napot kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 06 perc)

Z. Kárpát Dániel
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Szűcs Dóra